

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.005/3
VAN 13 MAART 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 27 februari 2012 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 oktober 2011 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH)’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe, wat het Vlaamse Gewest betreft, in te stemmen met het samenwerkingsakkoord van 17 oktober 2011 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH).

Dat samenwerkingsakkoord is een licht aangepaste versie van een vorige versie waarover de afdeling Wetgeving van de Raad van State de adviezen 49.218/VR² en 49.842/3³ heeft gegeven.

2.2. Zoals vermeld in de aanhef van het samenwerkingsakkoord, is het samenwerkingsakkoord het gevolg van de beslissing van de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu, uitgebreid voor REACH, van 22 oktober 2008, om bevoegdheden van de federale en gewestelijke overheden en bevoegdheden van de gemeenschappen⁴ gezamenlijk uit te oefenen in een samenwerkingsakkoord, om aldus te zorgen voor een gecoördineerde en doeltreffende

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Advies 49.218/VR van 1 maart 2011 over een voorontwerp van decreet van het Waalse Gewest ‘portant assentiment à l’accord de coopération entre l’État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles Capitale relatif à l’enregistrement, l’évaluation et l’autorisation des substances chimiques, ainsi qu’aux restrictions applicables à ces substances (REACH)’.

³ Advies 49.842/3 van 5 juli 2011 over een voorontwerp van ordonnantie ‘houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH)’, *Parl.St.* Br.H.Parl. 2011-12, nr. 248/1, p. 12.

⁴ Wat de gemeenschappen betreft, wordt in de aanhef van het samenwerkingsakkoord verwezen naar het samenwerkingsakkoord van 10 december 2003 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest voor de samenwerking tussen de beleidsdomeinen van milieu en gezondheid.

tenuitvoerlegging van de bepalingen van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006.⁵

Daartoe wordt in artikel 3, §§ 1 en 2, van het samenwerkingsakkoord, dat 27 artikelen bevat, bepaald waarop de gecoördineerde tenuitvoerlegging van de REACH-verordening betrekking heeft, en worden bij artikel 3, § 3, ervan verscheidene instanties opgericht die de uitwerking van een geïntegreerd beleid voor de controle van chemische stoffen over hun hele levenscyclus moeten coördineren, namelijk het “Comité REACH” (lees: REACH-Comité), het “Wetenschappelijk comité REACH” (lees: Wetenschappelijk REACH-Comité) en het “Forum Nationaal REACH” (lees: Nationaal REACH-Forum)⁶. In de artikelen 7 tot 9 van het samenwerkingsakkoord wordt de samenstelling van het “Comité REACH” vastgesteld, worden de taken bepaald die eraan worden toegekend,⁷ en wordt dat comité ermee belast zijn huishoudelijk reglement vast te stellen; in de artikelen 10 tot 14, enerzijds, en de artikelen 15 tot 17, anderzijds, wordt hetzelfde bepaald voor wat respectievelijk het “Wetenschappelijk Comité REACH”⁸ en het “Forum Nationaal REACH”⁹ betreft. Bij

⁵ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 ‘inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie’ (hierna: de REACH-verordening)

⁶ Zie advies 49.218/VR van 1 maart 2011, opmerking II.C.3.

⁷ Het “Comité REACH” wordt er onder meer mee belast de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu, uitgebreid voor REACH, voorstellen te doen van voordracht, aanwijzing of benoeming van de Belgische leden voor of in de organen van het Europees Agentschap voor chemische stoffen, een officiële Belgische vertegenwoordiger aan te wijzen voor elke vergadering van het Comité bedoeld in artikel 133 van de REACH-verordening, voorstellen te doen met betrekking tot de leden van het “Wetenschappelijk Comité REACH”, de lijst op te maken van de deskundigen die bereid zijn zitting te hebben in de werkgroepen van de comités ter uitvoering van artikel 87 van de REACH-verordening, kennis te nemen van en een standpunt in te nemen aangaande verschillende gevallen bepaald in de REACH-verordening, te zorgen voor overleg met het “Forum Nationaal REACH” en te zijner attentie een advies uit te brengen over het nationaal controlebeleidsplan, afspraken te maken inzake de informatie-uitwisseling tussen de verschillende personen die belast zijn met de tenuitvoerlegging van de REACH-verordening en te voorzien in informatie-uitwisseling tussen de betrokken partijen met betrekking tot het beleid inzake chemische stoffen in milieuvergunningsplichtige inrichtingen, en wijzigingen van het samenwerkingsakkoord voor te stellen.

⁸ Het “Wetenschappelijk Comité REACH” wordt ermee belast diverse gemotiveerde adviezen uit te brengen over een aantal technische aspecten, en de collegiale toetsing te verrichten (‘peer review’) van verscheidene dossiers samengesteld door België in het kader van de tenuitvoerlegging van de REACH-verordening.

⁹ Het “Forum Nationaal REACH” wordt ermee belast het overleg te organiseren voor de coördinatie van de controlemethodes in België, onder meer door het opstellen van een jaarlijks nationaal controlebeleidsplan, zich aan te sluiten bij projecten voor een geharmoniseerde handhaving en bij gezamenlijke controleprojecten van de lidstaten, toe te zien op de coördinatie van de eventuele deelname aan projecten voor uitwisseling van inspecteurs tussen lidstaten, het Belgische lid van het Forum van het Europees Agentschap voor chemische stoffen bij zijn taken te ondersteunen, het onderdeel ‘handhaving’ van het jaarverslag uit te werken ter uitvoering van artikel 127 van de

artikel 5 van het samenwerkingsakkoord wordt door de hiervoor bevoegde contracterende partij ook de ‘bevoegde instantie’ aangewezen in de zin van artikel 121 van de REACH-verordening, namelijk een dienst van het directoraat-generaal Leefmilieu van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. De taken van die instantie worden opgesomd in artikel 6 van het akkoord. De FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie wordt bij artikel 18 van het samenwerkingsakkoord aangewezen als de dienst voor technische ondersteuning belast met de tenuitvoerlegging van artikel 124, tweede alinea, van de REACH-verordening, en in dat verband belast met het beheer van de nationale helpdesk die het mogelijk maakt technische ondersteuning te bieden zodat aan fabrikanten, importeurs, downstreamgebruikers en overige belanghebbende partijen informatie kan worden verstrekt over hun respectieve verantwoordelijkheden en verplichtingen overeenkomstig de REACH-verordening, met name wat de registratie van stoffen betreft. De coördinatie tussen de verschillende federale en gewestelijke inspectiediensten wordt geregeld in de artikelen 19 en 20 van het samenwerkingsakkoord. Bij artikel 20, § 2, wordt het “Comité REACH” bovendien belast met het uitwerken van een protocol, dat bekrachtigd moet worden door de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu, dat voor REACH met verscheidene federale ministers wordt uitgebreid (hierna ‘ICL REACH’ genoemd), waarin de taak van elke controledienst wordt omschreven en de nadere regels voor samenwerking worden vastgesteld. De partijen bij het samenwerkingsakkoord verbinden zich er in artikel 21 van het samenwerkingsakkoord bovendien toe in hun respectieve regelgeving in sancties te voorzien voor overtredingen van de bepalingen van de REACH-verordening, de samenhang zowel van de strafprocedures van de verschillende overheden als van de straffen waarin bij de verschillende wetten wordt voorzien te evalueren, en in voorkomend geval de eventuele maatregelen uit te vaardigen om belangrijke inconsistenties die bij die evaluaties aan het licht zouden zijn gekomen, te verhelpen. Artikel 22 van het samenwerkingsakkoord heeft betrekking op de begrotingsbepalingen die verband houden met de toepassing van het samenwerkingsakkoord, terwijl artikel 23 de bestemming regelt van de verschillende vergoedingen betaald door het Europees Agentschap voor chemische stoffen, opgericht bij artikel 75 van de REACH-verordening. Hoofdstuk 5 van het samenwerkingsakkoord, dat de artikelen 24 tot 27 bevat, heeft betrekking op de regels voor de evaluatie en de opzegging van het akkoord, de regels voor de beslechting van geschillen, en op de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord.

REACH-verordening, adviezen te geven aan het “Comité REACH” over onder meer de afdwingbaarheid van de voorstellen voor beperkingen, en ‘elke andere taak’ te vervullen die aan het Forum is toegewezen na overleg met het “Comité REACH”.

Er behoort tevens op te worden gewezen dat de ICL REACH uitdrukkelijk belast wordt met de ‘bekrachtiging’ van de voorstellen van voordracht, aanwijzing of benoeming van de Belgische leden van het Europees Agentschap voor chemische stoffen gedaan door het “Comité REACH” (artikel 9, § 1, 1°, van het samenwerkingsakkoord), de ‘bekrachtiging’ van het protocol opgemaakt door het “Comité REACH” betreffende de taak van elk van de controlediensten en de wijze van samenwerking (artikel 20, § 2, van het samenwerkingsakkoord), de goedkeuring van het jaarlijkse verslag over de gemeenschappelijke kosten opgemaakt door het “Comité REACH” (artikel 22, § 8, van het samenwerkingsakkoord), het kennisnemen van het door het “Comité REACH” goedgekeurde jaarlijkse verslag betreffende de evaluatie van de uitvoering van het samenwerkingsakkoord (artikel 24 van het samenwerkingsakkoord), en de beslechting van de geschillen tussen de partijen betreffende de uitlegging en de uitvoering van het samenwerkingsakkoord die niet opgelost konden worden binnen de coördinatiestructuren die bij dat akkoord in het leven zijn geroepen, alvorens enig rechtscollege wordt geadieerd zoals bedoeld in artikel 92bis, §§ 5 en 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

ALGEMENE OPMERKINGEN BIJ HET SAMENWERKINGSAKKOORD

3. In het voornoemde advies 49.218/VR heeft de Raad van State bij de vorige versie van het samenwerkingsakkoord een aantal algemene opmerkingen geformuleerd. Hierna worden deze algemene opmerkingen herhaald in zover ze nog relevant zijn voor het voorliggende samenwerkingsakkoord van 17 oktober 2011:

(vertaling)

“1. Sommige bepalingen van het samenwerkingsakkoord zijn te vaag, waardoor onzekerheid blijft bestaan omtrent hun precieze strekking en het moeilijk is ze met volle kennis van zaken te onderzoeken.

Naast datgene wat elders wordt opgemerkt, kan de aandacht aldus gevestigd worden op de volgende onduidelijkheden:

(...)

b) Artikel 3, § 2, luidt als volgt:

‘De partijen bij dit akkoord coördineren de uitwerking van een geïntegreerd controlebeleid van chemische stoffen over hun hele levenscyclus, vanaf hun vervaardiging of hun binnenbrengen in België, tot en met het stadium van hun gebruik, en wisselen daartoe informatie uit in uitvoering van artikel 125 van de REACH Verordening.’

De afdeling Wetgeving vraagt zich af wat de concrete strekking is van die bepaling. Houdt ze in dat andere maatregelen dan die uitdrukkelijk genoemd in het samenwerkingsakkoord (inzonderheid die genoemd in artikel 17, 1°, en in de artikelen 20 en 21) uitgevaardigd mogen worden zonder dat het akkoord eerst gewijzigd wordt, en zo ja door wie en volgens welke procedure?

(...)

d) Artikel 17, 1°, bepaalt dat een ‘nationaal controlebeleidsplan’ wordt opgemaakt ‘ter coördinatie van het controlebeleid in België’. In het laatste lid daarvan wordt bepaald dat ‘[d]e partijen bij dit akkoord [...] de timing voor het opstellen van hun individuele controleplannen op elkaar [afstemmen], met het oog op een efficiënte coördinatie ter voorbereiding van het jaarlijkse nationaal controleplan’.

Zoals ze is geredigeerd kan op basis van die bepaling van het samenwerkingsakkoord niet duidelijk uitgemaakt worden wat de inhoud en de concrete strekking zijn van het jaarlijks nationaal controlebeleidsplan. Ze laat evenmin toe uit te maken of elk van de partijen bij het samenwerkingsakkoord zich ertoe verbindt de in de tekst genoemde ‘individuele controleplannen’ uit te werken. Bovendien blijft de vraag - ook al lijkt de tekst van het samenwerkingsakkoord de indruk te wekken dat het uitwerken van individuele controleplannen in het akkoord gezien wordt als een onderdeel van de voorbereiding van het nationaal controlebeleidsplan, wat logischerwijze inhoudt dat de individuele controleplannen uitgewerkt worden voordat het nationaal controlebeleidsplan definitief wordt goedgekeurd - of de individuele controleplannen uitgewerkt worden voor of na de definitieve goedkeuring van het nationaal controlebeleidsplan.

Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat in het samenwerkingsakkoord niet wordt aangegeven welke de ‘bevoegde overheden’ zijn die belast zijn met de goedkeuring van het jaarlijkse nationaal controlebeleidsplan.

e) De strekking en de precieze inhoud van de taak die bij artikel 17, 6°, aan het Nationaal REACH-forum wordt toegewezen om advies te verlenen met betrekking tot de ‘afdwingbaarheid van voorstellen voor beperkingen’, zijn niet duidelijk.

(...)

2. Uit artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen blijkt dat samenwerkingsakkoorden die, zoals dat het geval is met het voorliggende samenwerkingsakkoord, betrekking hebben op aangelegenheden die bij wet, decreet of ordonnantie geregeld zijn, of de Staat, de gemeenschappen of de gewesten zouden kunnen bezwaren of de Belgen individueel zouden kunnen binden, pas uitwerking kunnen hebben nadat de betrokken wetgevers daarmee hebben ingestemd.

De noodzaak van voorafgaande instemming betekent onder meer dat de gezamenlijke verplichtingen die de partijen bij een samenwerkingsakkoord op zich nemen, voor zover ze onder de werkingssfeer van artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vallen, door de betrokken wetgevers gekend moeten zijn op het tijdstip waarop ze hun instemming verlenen. Daaruit volgt dat het akkoord zelf alle regels die de partijen binden moet vermelden, en dat het niet mag worden aangevuld met regels die de in voorkomend geval bij het akkoord opgerichte organen zouden aannemen¹⁰, met uitzondering van de regels die niet onder de werkingssfeer vallen van artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals interne regels die specifiek de werkwijze van de organen betreffen¹¹.

Wat dat betreft zijn *in casu* de volgende artikelen vatbaar voor kritiek, tenzij eraan een verzoenende interpretatie gegeven moet worden, wat niet *a priori* blijkt uit de redactie ervan:

¹⁰ Voetnoot 7 uit het geciteerde advies: Zie in die zin diverse adviezen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, inzonderheid advies 24.479/VR van 24 oktober 1995 over het voorontwerp dat het decreet van het Waals Gewest van 16 januari 1997 is geworden 'portant approbation de l'accord de coopération concernant la prévention et la gestion des déchets d'emballages' (*Parl.St. W.Gew.R.* 1995-1996, nr. 162/1, bijlagen, 3 en 4); advies 35.424/VR van 24 juni 2003 over het voorontwerp dat het decreet van het Waals Gewest van 29 april 2004 is geworden 'portant approbation de l'accord de coopération du 10 décembre 2003 entre l'Etat fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française, la Communauté Germanophone, la Commission communautaire commune, la Commission communautaire française, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale visant la collaboration dans les domaines de l'environnement et de la santé' (*Parl.St. W.Parl.* 2003-2004, nr. 675/1, 20 en 21); advies 42.387/VR van 27 maart 2007 over het voorontwerp dat de wet van 15 mei 2007 is geworden houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de uitvoering van sommige bepalingen van het Protocol van Kyoto, afgesloten te Brussel, op 19 februari 2007 (*Parl.St. Senaat* 2006-2007, nr. 3-2411/1, 33 tot 35).

¹¹ Voetnoot 8 uit het geciteerde advies: Kunnen worden beschouwd als artikelen die aan die criteria beantwoorden: artikel 4, § 1, voor zover erbij het Comité REACH ermee wordt belast de procedures en maatregelen vast te stellen die nodig zijn voor een veilige uitwisseling van gegevens tussen de personen die door de federale en gewestelijke overheden zijn aangewezen om de REACH-verordening uit voeren, artikel 4, § 2, voor zover erbij het Comité REACH ermee wordt belast te bepalen welke informatie wordt uitgewisseld tussen de personen die door de federale en gewestelijke overheden zijn aangewezen om de REACH-verordening uit te voeren en op welke wijze dat gebeurt, alsook artikel 12, §§ 2 en 3, voor zover erbij het Comité REACH ermee wordt belast de voorwaarden vast te stellen volgens welke het Wetenschappelijk Comité REACH zijn taken uitvoert, alsook de voorwaarden volgens welke het advies uitbrengt.

a) artikel 3, § 1, 7°, en artikel 3, § 2, indien deze bepalingen zo begrepen moeten worden dat ze aanleiding kunnen geven tot het uitvaardigen van andere maatregelen dan die waarin uitdrukkelijk is voorzien in het samenwerkingsakkoord, zonder dat dit eerst wordt gewijzigd¹²;

(...)

c) artikel 6, 6°, waarbij het REACH-comité ermee wordt belast aan de bevoegde instantie de uitvoering van nieuwe taken toe te vertrouwen volgens de door het Comité bepaalde wijze;

(...)

e) artikel 17, 7°, op basis waarvan het REACH-comité nieuwe taken kan toevertrouwen aan het Nationaal REACH-forum;

f) artikel 20, § 2, dat verwijst naar een 'protocol', uitgewerkt door het REACH-comité en bekrachtigd door de ICL REACH, waarin de taak van elke van de controlediensten en de wijze van samenwerking wordt vastgesteld.

(...)

4. Tal van bepalingen van het samenwerkingsakkoord verwijzen naar het optreden van welbepaalde, nauwkeurig geïdentificeerde diensten van de federale of gewestelijke overheid.

Zoals de afdeling Wetgeving reeds heeft opgemerkt¹³, is deze werkwijze niet adequaat.

Het is immers niet duidelijk om welke reden de federale overheid en de gewesten zouden moeten instemmen met de aanwijzing, door elk van hen, van de verschillende diensten of instellingen die het meest geschikt worden geacht om de verschillende taken te vervullen die bepaald zijn in het samenwerkingsakkoord, en dat teneinde te zorgen voor de uitvoering van de REACH-verordening.

De aandacht wordt erop gevestigd dat de gehanteerde werkwijze bovendien de bijzonder zware verplichting inhoudt om een daaropvolgend samenwerkingsakkoord te sluiten en dat ter goedkeuring voor te leggen aan alle betrokken wetgevers in de gevallen waarbij één van de partijen één of meerdere andere instanties wenst aan te wijzen dan de oorspronkelijk voorgeschreven instantie of instanties. Het is derhalve beter de bevoegde

¹² Voetnoot 9 uit het geciteerde advies: Cf. *supra*, algemene opmerking 1, a) en b).

¹³ Voetnoot 14 uit het geciteerde advies: Zie reeds in verband hiermee de volgende adviezen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State: advies 25.732/9 van 9 december 1996 over een voorontwerp van decreet van het Waals Gewest relatif à la mise en œuvre du règlement (CEE) n° 1836/93 du Conseil du 29 juin 1993 permettant la participation volontaire des entreprises du secteur industriel à un système communautaire de management environnemental et d'audit; advies 46.688/VR van 23 juni 2009 over een voorontwerp van wet houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de Verordening (EG) nr. 761/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2001 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS).

instanties niet bij naam te noemen in het samenwerkingsakkoord zelf, en elk bevoegdheidsniveau afzonderlijk deze aanwijzing te laten doen.

5. Het samenwerkingsakkoord bevat verschillende bepalingen die betrekking hebben op de toegang van het publiek tot informatie.

Hierover dienen de volgende opmerkingen te worden gemaakt:

(...)

b) Bij artikel 6, 4°, wordt de bevoegde instantie belast met ‘het verlenen van toegang tot informatie die betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van de REACH-verordening en in het bijzonder het verlenen van de toegang tot de informatie die raadpleegbaar is in de informatiedatabanken bedoeld in artikel 77, tweede lid [¹⁴], e), van de REACH-verordening, op een overeen te komen wijze, en rekening houdend met de vereisten en omstandigheden waarop de bevoegde instantie geen vat heeft’.

Zoals ze is geredigeerd, laat deze bepaling erover onzekerheid bestaan dat iets anders wordt bedoeld dan de toegang tot de raadpleegbare informatie die zich bevindt in de databanken bedoeld in artikel 77, lid 2, e), van de REACH-verordening.

Men mag hoe dan ook niet over het hoofd zien dat de artikelen 77, lid 2, e), en 119 van de REACH-verordening aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen de verplichting opleggen om het publiek de toegang tot de informatie te waarborgen, bedoeld in artikel 77, lid 2, e). Het is de afdeling Wetgeving derhalve niet duidelijk waarom in het samenwerkingsakkoord moet worden bepaald dat het de bevoegde instantie is die het publiek de toegang tot deze informatie dient te waarborgen.”

BIJZONDERE OPMERKINGEN BIJ HET SAMENWERKINGSAKKOORD

Artikel 11

4. Luidens artikel 11, § 1, 6°, van het samenwerkingsakkoord zal in het huishoudelijk reglement van het “Wetenschappelijk Comité REACH” de procedure dienen te worden opgenomen “die moet worden gevolgd in geval er redenen lijken te bestaan om een lid te ontslaan, waarbij een ontslag slechts mogelijk is na de betrokkene te hebben gehoord inzake de in dit verband aangebrachte redenen”.

In principe kan een huishoudelijk reglement enkel louter praktische bepalingen bevatten inzake de interne organisatie of de werking van een instelling of dienst en kunnen erin geen verdergaande bepalingen, zoals de ontslagprocedure voor de leden, worden opgenomen.

¹⁴ Voetnoot 20 uit het geciteerde advies: Lees: lid 2.

Deze aangelegenheid dient in het samenwerkingsakkoord zelf te worden geregeld.

Artikel 26

5. Zoals ook in het voornoemde advies 49.218/VR reeds is opgemerkt, dient, overeenkomstig artikel 92*bis*, § 5, vierde lid, van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980 in het samenwerkingsakkoord de wijze van aanwijzing van de leden van het rechtscollege, behalve wat de voorzitter betreft, te worden geregeld.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

J. SMETS